

36. Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych 20 – 22 lipca 2018 r. Plac Ratuszowy w Jeleniej Górze

FLOW FIRESHOW - Polska

Zespół działa od 13 lat, prezentując każdego roku ponad 100 pokazów na terenie całej Polski. Operuje ogniem, efektami pirotechnicznymi, laserami i światłami ledowymi, tworząc niepowtarzalne, odmienne za każdym razem, widowiska. Na osiągnięcie tych spektakularnych efektów pozwalają profesjonalny, bardzo różnorodny sprzęt, którym artyści się posługują. Rzecz jasna spektakle to nie tylko technika. Niebagatelne znaczenie mają również znakomite umiejętności kuglarskie wykonawców i ich wyobraźnia, pozwalająca na prezentowanie bardzo oryginalnych scenariuszy. A wszystko to na superprofesjonalnym poziomie, gwarantującym nie tylko artystom, ale i publiczności pełne bezpieczeństwo.

WIELKI GATSBY to laureat kilku konkursów. - Fabularny początek komediowego przedstawienia jest następujący: do wielkiego miasta przyjeżdża przedstawiciel amerykańskiej wsi. Wśród tłumów na ulicy poznaje piękną kobietę, zafascynowaną jego niezwykłymi umiejętnościami... Początkowe lekceważenie przeradza się w zachwyt, kiedy bohater prezentuje wszystkie swoje umiejętności – oczywiście nie tylko jej, ale także zebranej publiczności. *WIELKI GATSBY* pozwala zaprezentować pełną gamę sprzętów fireshow – pojki, kije, pochodnie, smocze kije, płonące kwadraty i instalacje oraz pirotechniczne efekty specjalne (kolorowe ognie, fajerwerki, zianie ogniem, iskry, połykanie płomieni...) – w choreografii wykonywanej przez czterech tancerzy, ubranych w kostiumy z epoki.

TEATR ÓSMEGO DNIA - Polska

Tęgo teatru publiczności MFTU przedstawiać nie potrzeba. Brał udział w pierwszym Festiwalu, a potem w kilku innych. Powiedzmy więc w największym skrócie: Historia Teatru Ósmego Dnia zaczęła się w roku 1964. Powstał na poznańskiej polonistyce jako Studencki Teatr Poezji „Ósmego Dnia”. Nazwa zaczerpnięta została z Teatryku „Zielona Gęś” Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, który historię stworzenia świata rozpiął na osiem dni, z których ostatni został poświęcony na stworzenie teatru. W roku 1966 Zbigniew Osiński wprowadził do zespołu fascynację pracą Jerzego Grotowskiego. Tym, co równocześnie kształtowało postawę ideową grupy, były wydarzenia roku 1968, a także późniejsza sytuacja społeczno-polityczna. Przedmiotem zainteresowania twórców stał się człowiek współczesny, żyjący w konkretnym czasie i kontekście społecznym. Teatr zaczął być rozumiany nie tylko jako przestrzeń poszukiwań artystycznych, ale przede wszystkim miejsce reakcji na otaczający świat. Był to początek polemiki z Grotowskim. Dzisiejsza liderka Ósemek Ewa Wójciak dołączyła do Teatru na początku lat 70. Kierownikiem artystycznym był wówczas Lech Raczak. Teatr miał być „całością, pomysłem na życie w ogóle, miejscem wymiany myśli i przeżyć”. Podstawą tworzenia stała się tożsamość poglądów głoszonych przez twórców na co dzień i realizowanych w działaniach teatralnych. Zacieranie granicy między sztuką a życiem ukształtowało charakterystyczny dla Ósemek sposób uprawiania aktorstwa, w którym kreacja ustępuje miejsca prywatności, a aktor ujawnia przed widzami swoją niedoskonałość. Bazą przedstawień stawały się scenariusze przygotowywane przez cały zespół, a sposobem pracy zbiorowa improwizacja.

W 1992 Teatr Ósmego Dnia otrzymał dotację władz miasta i siedzibę w Poznaniu. W 1993 odszedł z zespołu Lech Raczak, a kierownikiem artystycznym została Ewa Wójciak. W 2014 powołano do życia Radę Artystyczną, w której skład wchodzi: Ewa Wójciak, Adam Borowski, Jacek Chmaj, Tadeusz Janiszewski, Marcin Kęszycki.

SUMMIT-2.0. - Przedstawienie premierę miało w październiku 2014 roku.. Pokazuje ono celebrytów jako władców świata, którzy bawią się kosztem innych i decydują o ich losach. Niechętnie dopuszczają do swojego grona obcego przybysza, lecz w końcu zapraszają go na ucztę, której głównym daniem jest żywy człowiek podzielony na tusze. W rękach bohaterów pojawiają się dziecięce pistolety, rozpoczyna się wojenka jak z gier komputerowych. W efekcie kolorowy świat zmienia się w prawdziwą rzeczywistość wojenną. Żart zostaje zastąpiony agresją. Świata rządzących przeciwstawiony zostaje świat ludzi młodych, którzy wybierają inne życie. Sceny spektaklu nawiązują do legendarnych filmów Luisa Buñuela „Dyskretny urok burżuazji” i „Widmo wolności”. Summit 2.0 to monumentalne, plenerowe przedstawienie, które wykorzystuje ruchome obiekty oraz spektakularne projekcje wideo, przetwarzające i rozwijające obrazy żywego planu.

TEATR SZCZĘŚCIE - Polska

Łączy teatr z tym, co najlepsze w kabarecie, stand-upie, klaunadzie, improwizacji, operuje szeroko rozumianą komediowością. W Szczęściu działają najbardziej utytułowani krakowscy komicy, którzy w swoich autorskich przedstawieniach pokazują „najzabawniejsze oblicze teatru i najbardziej artystycznie wysmakowane oblicze komizmu”. Celem jest „wywoływanie uśmiechu jako widocznej oznaki szczęścia”. Uśmiechy widzowie Teatru roznoszą po mieście, przynoszą do domów, budując w ten sposób tak zwane szczęście ogólne. To samo, którego nie dają pieniądze, którego się nie ma w kartach, gdy ma się je w miłości, które zawsze ma głupi i którego na szczęście ma się więcej niż rozumu. Na tegorocznym MFTU Teatr Szczęście pokaże pozostające w repertuarze zespołu już od 21 lat przedstawienie dla dzieci „Ale Cyrki”.

ALE CYRKI - Sympatyczny Klaun Feliks opowiada swoje historie z podróży po świecie, podczas których poznał iluzjonistę, ćwiczył pod okiem świetnego zonglera i muzykował z wielką orkiestrą. *Ale cyrki* to pełna dowcipu klaunada, podczas której mali widzowie wspólnie z głównym bohaterem odkrywają swoje liczne talenty. Będzie iluzja i zonglerka, skecze, komiczne scenki i etiudy muzyczne, taniec, pantomima, gra na ukulele i harmonijce oraz wielu innych instrumentach. - Na koniec wszyscy zostaną obdarowani przez klauna balonami i plakatami z imienną dedykacją.

THEATER IRRWISCH - Austria

"Postacie są dziwne, ale prawdziwe" – napisał jeden z krytyków. Inny podziwiał, że artyści Irrwisch żyją nieskrępowaną wyobraźnią, w której zakamuflowana filantropia sąsiaduje z bezczelnością. - Od roku 1992 zespół pokazuje latem swoje przedstawienia. Aktorzy, działając w ramach teatru ulicznego, dopracowali się własnego stylu. Ich spontaniczna, często absurdałna, zabawa oparta jest na poczuciu humoru. Nonsens jest tu źródłem radości. Łamią tabu, przesuwać granice, zaskakują i fascynują w niecodzienny sposób. Tworzą osobliwe, jakby zepsute postacie, kultuwujące swoje błędy i niedoskonałości. Irrwisch gra na ulicach i placach, w wioskach i miasteczkach, w domach, a czasem na

nich. - Tam, gdzie jest złudzenie, jest przecież teatr. Zespół tworzą: Stefan Novak, Stefan Grassl, Rudolf Hebing, Christophe Dumalin, Manfred Unterluggauer.

NUJORK DENZING KWIIN – Teatr tak opisuje to swoje przedstawienie: Nie są to pływacy w basenie - to mnisi swingersi. To przed nimi ostrzegali nas zawsze rodzice, bo właśnie nimi chcieliśmy kiedyś się stać. - Jest tak, jakby ożył komiks, wyrwany ze świata dzikiej, podmiejskiej dyskoteki. Dzięki niepowtarzalnemu urokowi lat siedemdziesiątych bohaterowie ze sztucznymi brodami wywołują frenetyczny śmiech publiczności a ulica kołysze się, miasto tańczy.

MUDJUMPING - Bohaterowie, jak to bezdomni włóczędzy, są zawsze w ruchu... Skaczą, śpiewają, bębnią i tańczą po to, by znaleźć dla siebie miejsce w sercach widzów. Używając zardzewiałych, śmieciowych rekwizytów, wszechstronni artyści zespołu bawią swymi absurdalnymi pomysłami, ale też skłaniają do refleksji. - I okazuje się, że tym zaniedbanym postaciom należą się gromkie oklaski i głośny śmiech. Czy ktoś jednak zdecyduje się ich naprawdę przytulić? Akrobatyka staje się tu poezją, poruszającą opowieścią o życiu - na ulicy i nie tylko.

LUIGI CIOTTA - Włochy

Aktor teatralny, uliczny performer, komik, prezenter pokazów różnorodności, malarz. Artysta mówi: "Zmiana perspektywy jest stałym elementem moich doświadczeń. Zajrzyj do wnętrza umysłu i nie tylko tam - i powróć do zabawy z niczym; oderwiesz się wówczas od codzienności, uchwycisz niezwykłość." Luigi Ciotta jest profesjonalnym aktorem teatralnym. Urodził się w Palermo w roku 1979, a w 2000 przeniósł do Bolonii, by studiować sztukę, muzykę i performance. Potem studiował aktorstwo na Performing Art University w Turynie. Od roku 2005 roku występuje w wielu krajach jako aktor, komik i performer uliczny. Odnosił wielki sukces we Włoszech i na międzynarodowych festiwalach (Avignone, Chalon, Aurillac we Francji, DubFest w ZEA, Haifa Kids Festival w Izraelu, Imaginarius w Portugalii, Terres Rouges w Luksemburgu, etc ...). Swoje umiejętności rozwija ciągle na rozmaitych szkoleniach, kursach i warsztatach.

TUTTI IN VALIGIA – VISUAL COMEDY - Walizki wewnątrz walizek w walizkach ... Obiekty, które nieustannie mutują. - Przedstawienie łączy w sobie teatr, klaunadę i cyrk, a prostota Luigiego Ciotty angażuje publiczność, która współdziała z nim w tym zwariowanym, ale też poetyckim przedsięwzięciu. Show *Tutti in Valigia* to efekt badań nad komedią niewerbalną i komiksowym wykorzystaniem obiektów, które w stylu typowej klaunady zostały wyjęte z oryginalnego kontekstu, aby stać się czymś... komicznym i fantastycznym. Wyobraźnię publiczności ożywia świat magii, gier i fantazy – nieco w stylu retro. Ponieważ każda praca, wykonywana przez długi czas, staje się nudna i powtarzalna, po wielu latach spędzonych na noszeniu bagażu, postać Luigiego Ciotty - ekscentryczny portier hotelowy - nauczyła się patrzeć na rzeczy z zupełnie innego punktu widzenia i przełamywać monotonię codziennej, alienującej rutyny. - Ta zmiana perspektywy jest stałym tematem programu: spoglądanie poza umysł - a może lepiej: do wnętrza umysłu, do wnętrza nas samych - aby odkryć na nowo zdolność zabawy i chwytać prawdziwie niezwykłą naturę zwykłych rzeczy.

SWEET DREAMS to groteskowe, komiczne przedstawienie, w którym metaforą staje się cukier, rzecz bowiem jest o przyjemności i uzależnieniach. Luigi Ciotta wciela się w rolę ulicznego sprzedawcy słodczy, który radośnie proponuje porzucenie zmartwień i zapomnienie o konsekwencjach. Jego zachętom towarzyszy także słodka muzyka.

Sprzedawca stopniowo traci swoją maskę... - Widzowie staną twarzą w twarz z tym, co można opisać jako owłosioną nadwagę postaci typu Lolita - która wykona taneczny i akrobatyczny striptiz. Sweet Dreams nie ma tu na celu propagowania ascezy. Proponuje tylko, by publiczność zastanowiła się nad mechanizmami uzależnienia. - Cukier jednak jest w tym spektaklu symbolem i metaforą czegoś znacznie większego i głębszego. Mechanizm pożądania sprawia, że zaspokojenie pragnienia nigdy nie daje nam pełnego zadowolenia. Cukrowa Wróżka zrodziła się z chęci stworzenia postaci, która uosabia tkwiącą w słodyczach ambiwalencję: z jednej strony są niewinne, kojarzą się z dziećmi i szczęściem, z drugiej zaś ukrywają swą mroczną stronę. Wewnętrzne kontrasty tej postaci tworzą komiczną maskę, będącą hybrydą mężczyzny i kobiety, czystości i pożądania, słodyczy i grozy.

V.O.S.A. THEATRE - Czechy

Powstał w roku w 2010 roku, by reprezentować Republikę Czeską na Światowej Wystawie EXPO w Szanghaju. Jest to grupa akrobatów i innych artystów, działająca pod kierunkiem Jakuba Vedrała. V.O.S.A. występuje w swoim kraju i za granicą.

HIGH DREAMING to niepowtarzalne przedstawienie z graną na żywo muzyką, niezwyklejmi pojazdami, akrobacjami na wysokościach, żonglerką i występami mimów. Oglądamy stworzone w wyobraźni artystów sny - o latających maszynach, o morzu, ale też o międzyludzkich związkach, pożądaniu... Cała ta fantasmagoria, prezentowana w nieoczekiwanych, nieteatralnych miejscach miejskiej przestrzeni, wzrusza i bawi. Używane podczas pokazu wehikuły służą nie tylko do przemieszczania się, ale także jako scena, teatr lalek czy konstrukcje do napowietrznych akrobacji. Do wykonania tych maszyn użyto oryginalnych samochodów, motocykli i rowerów, tworząc, między innymi, największe szprychowe koła w Europie. Pojazdy, o których mowa, mogą pomieścić od jednej do czterech osób.

TEATR HoM - Polska

Teatr ten skupia artystów zajmujących się różnymi formami teatralnymi, performancem i muzyką. Inicjatorem przedsięwzięcia jest aktor i reżyser teatru pantomimy Jakub Kabus. Patronat nad przedsięwzięciem sprawuje Teatr Mały w Tychach, Miejskie Centrum Kultury w Tychach oraz Stowarzyszenie Śląskie Zakłady Sztuki.

GOLEM GODULA - Przedstawienie plenerowe stworzone przez Jakuba Kabusa (scenariusz, reżyseria) na bazie mitów i legend o Karolu Goduli, który podobno parał się alchemią i miał konszachty z diabłem. Ba, niektórzy powiadali, że sam nim był. Straszono nim dzieci i fantazjowano o ukrytym przez niego w kopalniach majątku. Godula zniszczył dokumenty i dagerotypy, które mogły potomnym przybliżyć jego prawdziwą historię. Co wiemy o nim na pewno? - Był chłopcem z biednej rodziny, przygarniętym i obdarowanym wykształceniem oraz skromnym majątkiem przez hrabiego Ballestremę, śląskiego magnata i przemysłowca. Napadnięty i okrutnie okaleczony za młodu, obrócił całą swą energię i niezwykle, wizjonerski geniusz w budowę sieci nowoczesnych hut i kopalń. Stał się jednym z najmożniejszych przemysłowców na Śląsku. Nazywano go królem cynku i węgla. Kalectwo i oszpecona twarz, wraz z piętnem, jakie wywarły na jego psychice, wreszcie zawiść gminu, z którego przecież się wywodził, i pogarda szlachty, wzniosły mur między Karolem Godulą a jemu współczesnymi. Strach i podziw zaowocowały całą mitologią

fantastycznych, faustowskich bajań na jego temat. Niemal cały swój majątek Godula zapisał sześcioltniemu dziecku, obcej mu sierocie. Legenda mówi, że widząc inne dzieci wyszydające i rzucające kamieniami w kulawego „wariata”, małej Joasi zrobiło się żal starszego, samotnego pana i podarowała mu bukiet polnych kwiatów...

MONSIEUR CHARLIE to hołd grupy złożony geniuszowi Charliego Chaplina. Na przedstawienie składają się 4 komiczne etiudy, stworzone w estetyce niemego kina, z muzyką graną na żywo przez tapera.

PasParTouT - Niemcy

Teatr podróżuje po świecie - odwiedził ponad 20 krajów - od 25 lat, tworząc mobilne, oparte na improwizacji przedstawienia lalkowe z graną na żywo muzyką. Wrażliwi i w subtelny sposób komiczni artyści wchodzą w interakcję z publicznością, niezależnie od miejsca, w którym przychodzi im występować. - Komiczne kurczęta, gryzące szczury czy figlarny słoń zawsze dostarczają widowni zwierzęcej wprost przyjemności. Mówią o sobie, że są teatrem dla wszystkich. Także dla publiczności, która nigdy wcześniej teatru nie doświadczyła. Konkretnie warunki, w których artyści występują, sprawiają że żaden program nie jest podobny do drugiego.

RaTaTA – Przedstawienie opowiada o tym, jak gromada szczurów, które wyszły z kanałów, postanowiła podbić świat. Pozostające w ciągłym ruchu gryzonie grają na instrumentach i ich żywiołowości doprawdy trudno się oprzeć.

TEATR PORYWACZE CIAŁ – Polska

Teatr powstał 26 lat temu. Jego założycielami byli Katarzyna Pawłowska i Maciej Adamczyk, którzy w swoich autorskich przedstawieniach zajęli się różnymi zjawiskami z obszaru pop kultury, szydząc z nich, a jednocześnie ukazując, jak bardzo są przez nie ukształtowani. Cytują, komentują, przetwarzają obrazy i wątki zaczerpnięte z innych dziedzin sztuki. Od 1996 Porywacze działają w Poznaniu. Nazwa zespołu nawiązuje do słynnego filmu *science fiction* z 1956 "Inwazja porywaczy ciał". Sposób działania zespołu wynika ze świadomego założenia niepowtarzania znanych wzorów twórczości. Teatr tworzą aktorzy profesjonalni, którzy sami piszą scenariusze, robią scenografię, reżyserują i grają. Porywacze Ciał zrywają z dziedzictwem neoawangardy: z mitem kontestatorstwa, z utopią naprawy świata a także z towarzyszącą im przebrzmiałą estetyką. Tworzy własny język o charakterze postmodernistycznym. Posługują się parodią i pastiszem, zestawiają teksty literackie z wulgaryzmami, arcydzieła z kiczem, cytaty kultury literackiej z cytatami kultury popularnej. Wykorzystują stylistykę wodewilu, kabaretu, happeningu i performance'u. Akceptują i oswajają nową rzeczywistość, bawiąc się jej możliwościami, ale widzą w niej również istotne zagrożenia. Teatr Porywacze Ciał prezentował swoje prace na najważniejszych festiwalach w kraju. Gościł też za granicą – w Niemczech, Czechach, Słowacji, Austrii i Kanadzie. Grupa prowadzi również warsztaty teatralne i zajęcia edukacyjne.

HULTAJE - Bohaterami przedstawienia są pracownicy różnych banków, którzy zamiast podczas przerwy palić i rozmawiać o stopach procentowych, spotykają się, żeby poszaleć na hulajnogach. Wystarczy tylko marynarki zamienić na ochraniacze, kaski i dzinsowe katany z naszytą na plecach nazwą gangu - i jazda! Reszta jest już czystym szaleństwem,

bez kontroli. Ale przerwa się w końcu skończy i trzeba będzie wracać do udzielania kredytów itp., więc liczy się każda sekunda...

TEATR EWOLUCJI CIENIA - Polska

został założony 10 lat temu w Poznaniu przez Wiolettę i Sławomira Dadejów. Sławomir Dadej był aktorem Teatru Biuro Podróży w latach 1992-2003; Wioletta Dadej to artystka niezależna, z teatrem związana od 1991 (w latach 1996-1997 uczestniczyła w projekcie Pieśń Kozła). Teatr Ewolucji Cienia jest syntezą doświadczenia, jakie wnieśli ze sobą liderzy i najstarsi członkowie zespołu (np. Mirosław Ogórek przez 13 lat był tancerzem i solistą Polskiego Teatru Tańca Conrada Drzewieckiego w Poznaniu) oraz energii i młodzieńczego entuzjazmu młodszych członków grupy. Ich przedstawienia dzieją się w sferze międzyludzkiej. Rekwizyty i scenografia ograniczone są do minimum, przy jednoczesnej dużej dynamice scen opartych na rytmie i ekspresji aktorów.

FIN AMOR - MIŁOŚĆ DWORNA - to przedstawienie kostiumowe, opowiadające średniowieczną historię miłości rycerza i damy, wywodzących się z wyższych warstw społecznych. - On musi sobie zasłużyć na jej względy. Spektakl ukazuje powstawanie uczucia z punktu widzenia mężczyzny. - Od irracjonalnego, pierwszego impulsu przez niełatwą drogę sprostania kodeksowi rycerskiemu, walkę z pokusami, aż do zwieńczenia trudów i wyrzeczeń. Twórcom nie chodzi jednak o pokazanie ładnej historii miłosnej, ale o zwrócenie uwagi na jej uniwersalność, ponadczasowość. Wzór miłości dwornej bowiem, który powstał w XII wieku, utrwalony w dobie romantyzmu - przetrwał do dziś, stając się wyznacznikiem pojmowania tego uczucia w kulturze europejskiej. Opowiadając historię pary zakochanych ludzi, opowiada się historię miłości w ogóle.

THEATER GAJES - Holandia

Podstawową działalnością Teatru Gajes są przedstawienia plenerowe, z którymi podróżuje po Europie. Jego występy adresowane są do bardzo szerokiego kręgu odbiorców. Artyści wykorzystują graną na żywo muzykę, tekst, obiekty wizualne i rozmaite efekty. Widzowie znajdują się w środku terenu gry. Są otoczeni scenografią, a obiekty i aktorzy przechodzą przez tworzony przez nich tłum. Publiczność zatem nieustannie się przemieszcza - jak w układzie choreograficznym. Otrzymuje ona, poza tym, dodatkowy wymiar - ponad jej głowami bowiem dzieje się również teatralna akcja, w której biorą udział wysokie obiekty i aktorzy na szczydach. Rytm i dynamikę działań wyznacza grana na żywo muzyka, przy czym instrumentalności są integralną częścią prezentowanej historii. Theater Gajes to profesjonalizm na każdym poziomie. To także teatr z przesłaniem, który świadomie rozmawia z publicznością.

ODYSSEE - Monumentalne przedstawienie opowiada o przygodach Odyseusza po bitwie pod Troją. Jego podróż nie jest łatwa, trwa lata. Na wyspach, które odwiedza, czyha niebezpieczeństwo, nieodparte pokusy i zaklęcia. Herosem opiekuje się bogini Atena, dzięki czemu uchodzi niszczycielskiej mocy boga morza Posejdona. W końcu powraca na Itakę i staje twarzą w twarz ze swoją żoną Penelopą. - Znana historia jest dla Teatru Gajes pretekstem, by opowiedzieć o przesiedleńcach współczesnego świata. Akcja spektaklu, w której biorą udział duże, ruchome obiekty, dzieje się wśród widzów, a także, dzięki aktorom na szczydach, ponad ich głowami. Muzyka grana jest na żywo, a publiczność (nawet 3000 osób) tak, jak wykonawcy - w stałym ruchu.